

**ROZHOVOR S PANÍ RAŠKOVOU
ADAPTAČNÍ POBYT
ANGLICKÉ DIVADLO
DEN O ŠKOLE
PAMĚŤ MÉ RODINY
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Perníčkové spaní

Ve dnech 25. a 26. listopadu proběhl ve škole projekt „Perníčkové spaní.“ Zúčastnilo se ho 42 žáků 1. tříd, kteří navštěvují školní družinu. Prvňáci se hned po příchodu rozdělili do 4 skupin a ke každé z nich byl přidělen jeden absolvent pedagogické školy a žák 9. třídy naší školy. Společně potom hráli různé hry, zpívali, vyzkoušeli si i stezku odvahy. Ale hlavně pekli perníčky a užili si spoustu zábavy.

Vánoční čas jsme si přiblížili také ve vánočních dílnách a také pěkným vánočním koncertem s mikulášskou nadílkou. Na jarmarku jsme se pak pochlubili krásnými výrobky s vánoční tematikou.

Autorka: Markéta Hrabcová, 9. B

Rozhovor s paní učitelkou Raškovou

- Čím jste chtěla být jako malá?
Učitelkou.
- Chtěla jste vždycky učit nebo se raději věnovat jinému povolání?
O jiném povolání jsem nepřemýšlela.
- Baví vás učení? Co nejvíc?
Učení mě baví. Ráda se věnuji projektovému vyučování.
- Jak dlouho učíte?
Učení se věnuji po celou dobu své praxe.
- Na jaký předmět se specializujete?
Moji specializací jsou všeobecně vzdělávací předměty a přírodní vědy.
- Líbí se vám tady na škole?
Na této škole se mi moc líbí.
- Jak jste se dostala na naši školu? Kde jste pracovala předtím?
Pracovala jsem také v Ostravě, ale v jiné části.
- Kterou třídu nejraději učíte? Máte oblíbenec?
Všechny třídy jsem pro mne stejně důležité a oblíbenec nemám.
- Máte nějaké domácí mazlíčky? Jaké?
Měla jsem pejska, jezevčíka Bertíka.
- Jaký posloucháte typ hudby?
Poslouchám všechny typy hudby.
- Jak trávíte volný čas?
Většinou si někde zajedu.
- Co byste vzkázala žákům naší školy?
Všem přeju pěkné prožití vánočních svátků a v novém roce mnoho úspěchů a pěkných zážitků

Autorka: Iva Nedavašková, 6. C

Rozhovor se třídou 1. B

Redaktorky Bělásku navštívily prvňáčky a zeptaly se na pár otázek a vybraly pro Vás pár nejzajímavějších odpovědí.

1. Jak se ti líbí na škole?

Eliška: „Bezva.“

Martin: „Hodně.“

Kuba: „Pěkně. Všechno se mi tu líbí. Líbí se mi naše třída.“

2. Co máš nejraději na vaší paní učitelce?

Kuba: „Učení.“

Tom: „Vlasy.“

Tereška: „Oblečení.“

Sam: „Nedává nám moc úkolů, což je super. Je hodná.“

Eliška: „Pěkně se chová.“

Tereška: „Úplně všechno.“

3. Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Verunka: „Úplně všechno.“

Filip: „Družina.“

David: „Prvouka.“

Valérka: „Výtvarka.“

Péťa: „Matika.“

Štěpán: „Tělocvik.“

4. Jaký předmět nemáš rád?

Oliver: „Čtení.“

Johanka: „Matika.“

Eliška: „Tělocvik – šňůra.“

Dan: „Žabka v češtině.“

Filip: „Žabka v maticce.“

Niki: „Mám ráda úplně všechny předměty.“

5. Chodíš do nějakého kroužku?

Kuba: „Badminton, náboženství, klavír, zpěv, Ostraváček a matematika. To už bude asi všechno.“

Vojta: „Sbor a matika.“

Filip: „Taekwondo a matika.“

Terka: „Atletika, příprava volejbalu.“

6. Co si přeješ od Ježíška?

Jindřiška: „3d puzzle.“

Kája: „Skateboard.“

Samuel: „Třeba nějaké auto, ještě jsem Ježíškovi nepsal.“

Johanka: „Trpaslíka.“

Dan: „Tablet.“

Tereza: „Mýdlovou laboratoř.“

Na závěr bychom chtěli poděkovat paní učitelce Holušové, která nám rozhovor umožnila.

Autorky: Hrabcová M., Jarolímová M., Záhumenská D., Lukšová M., Minxová K., 9. B

Škola hoří

Sedí Janička na posteli a pláče.

Přijde k ní maminka a ptá se, co se stalo.

„Škola nám shořela!“
vzlyká malá dívka.

„Ale jdi ty, to se ti jen něco zdálo!“

uklidňuje ji maminka. „No právě!“

Autorky ilustrací pro Vás vybraného vtípu: Markéta Hrabcová, Michaela Jarolímová, 9. B

Rozhovor s Ivou Nedavaškovou

- **Jaké jsou tvé koníčky?**
Vystavování psů a kreslení.
- **Jaké psy chováš a jak se jmenují?**
Chovám výhradně gordonsetry, jmenují se Sunny a Koffi.
- **Jak jsi přišla k vystavování psů?**
Asi před 3 lety mě mamka vzala na mou první výstavu, která se mi velice zalíbila.
- **Jak dlouho už vystavuješ, a s jakou rasou?**
2 roky a s různými rasami.
- **O co na výstavách jde?**
Junior Handing - Děti nastoupí do kruhu, kde na ně čeká většinou hodný rozhodčí. V **Junior Handingu** jsou 2 kategorie: mladší od 9 do 13 let, starší od 13 do 17 let. Maximální počet dosažených bodů je 60.
- **Kde nejdále jsi byla, a jaká ses tam umístila?**
Nejdále jsem byla v Chorvatském Splitu na večerních výstavách a umístila jsem se dvakrát na 4. místě z 60.
- **Věnuje se tomuto koníčku ještě někdo z vaší rodiny?**

Tento koníček si oblíbila i má sestra Aneta (13) a mamka.

- **Jaký byl tvůj největší trapas na výstavách a proč?**

Můj největší trapas byl, když jsem v Junior Handingu zapoměla své jméno, všimla jsem si, jak na mě všichni zírají a najednou mi to vypadlo.

- **Vystavuješ jen svoje psy?**

Ne, své psy nevystavuji, ale půjčuji si je od známých.

- **Kdybys měla své výkony ohodnotit od 1 – 5, jak by to vypadalo?**

Mé výkony nejsou ani nejlepší, ani nejhorší. Takže 3!

Takže děkuji a přeji ti za celý časopis hodně úspěchů!

Autor: Daniel Dudek, 6. C

Báseň

Báseň, píseň, to je fuk,
k poslechu je třeba sluch.

Basa, kytara i kontrabas,
hudbu má rád každý z nás.

Autor: Alexandr Duda, 7. A, ilustrace: Denisa
Beňáčková, 6. C

Hudba

S hudbou je život lepší hned,
i když to tak nevypadá na pohled.
Těch krásných slov a melodií
život před očima se mi mívá.
Skladatelé, textaři a interpreti,
noty a slova už do písničky letí.

Autorka: Simona Holářová, 7. B
Ilustrace: Jana Záleská, 9. A

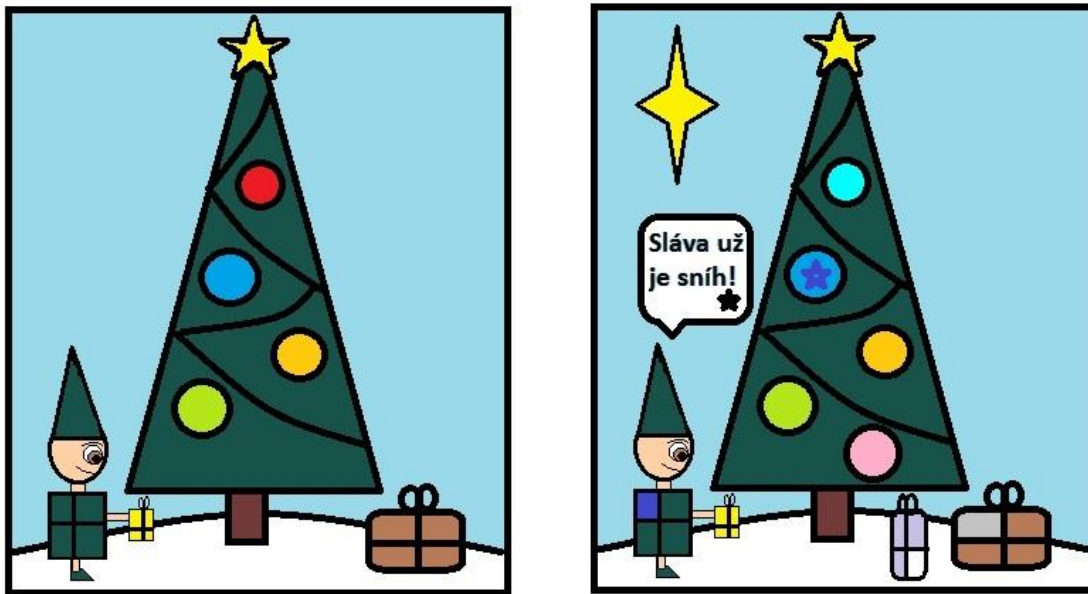
Bloody Marry

Bloody Marry žila hluboko v lese v malém domku a prodávala bylinky. Lidé v nedaleké vesnici jí říkali Bloody Marry (Krvavá Mařena) a říkali, že je čarodějnice. Nikdo se neopovážil přejít hranici jejího území ze strachu, že by jejich krávy začaly dojit krev, potraviny uhnily před zimou a děti onemocněly. Pak začaly ve vesnici mizet dívky jedna po druhé. Nikdo nevěděl, kam dívky mizely. Zdrčené rodiny se vydávaly do lesů, stodol, vesnic nebo domů, ale dívky nikde nebyly nalezeny. Někteří odvážlivci se vydali až k domu Bloody Marry, ale ta vždy řekla jen to, že ani neví, že se něco takového děje. Muži z vesnice si však na Marry něčeho všimli - vypadala mladší a atraktivnější. Všichni si mysleli, že za to může ona, ale neměli důkaz. Pak přišla noc, při které se zvedla mlynářova dcera z postele a vyšla ven před dům kvůli zvuku, který slyšela jen ona, a jako omámená jej následovala. Mlynářova žena seděla zrovna v kuchyni, protože ji bolel zub. Spatřila svou dceru, jak opouští dům. Mlynář vyběhl ven v noční košili. Rychle běželi za dívkou, ale ta jen slepě následovala zvuk. Zoufalý křik rodičů přivolal sousedy a ti hned přiběhli oblíbené rodině na pomoc. Za chvíli přiběhl i farmář, který spatřil zvláštní světlo na kraji lesa. Když se přiblížil, tak spatřil Bloody Marry s hůlkou v ruce, jak si něco mumlá. Vesničané vzali své zbraně, pochodně a vidle a rozběhli se směrem k Bloody Marry. Když uslyšela jejich řev a uviděla rozrušený dav, začala utíkat do lesa. Farmář, který ji původně spatřil, měl s sebou pušku se stříbrnými broky pro případ, že by na vesničany zaútočila nějaká nadpřirozená síla. Namířil na Bloody Marry a stiskl spoušť.

Kulka Bloody Marry zasáhla do boku a ta se zkroutila bolestí na zem. Rozzuření vesničané ji popadli za ramena a zlomili ji hůlku. Odtáhli ji na pole a tam postavili hranici a Bloody Marry k ní byla přivázána. Hranici zapálili. Ještě před tím, než se jí do plic začal dostávat jedovatý plyn a plameny se začaly dotýkat jejich nohou, stihla vyřknout kletbu postihující celou vesnici. Kletba zněla takto: „Když někdo o půlnoci řekne její jméno do zrcadla, zemře.“ Po smrti Bloody Marry vesničané šli do jejího domu, kde našli hroby mrtvých dívek, které chladnokrevně zavraždila, aby získala jejich mládí. Celá vesnice pak za záhadných okolností vymřela. Od té doby každý, kdo je tak pošetilý a řekne její jméno třikrát o půlnoci do zrcadla, je zlým duchem roztrhán na kousíčky a jeho duše je na věky uvězněna v zrcadle.

Autor: Michal Laryš, 7. A

Najdi 9 rozdílů

Autor: Daniel Dudek, 6. C

Frajer Pepa

Autoři ilustrací: Markéta Hrabcová, Michaela Jarolímová, 9. B

Adaptační pobyt

Šesté třídy jely dne 8. - 9. 9. 2016 do Malenovic pod Lysou horou na adaptační pobyt. Vyjeli jsme brzy ráno asi v 7:30 a asi za 45 min. dorazili na parkoviště pod hotelem K. A. M. Po zdolání schodů, které nás oddělovaly od hotelu, nás učitelé rozdělili do pokojů, kde jsme se ubytovali a posvačili. Za několik desítek minut si vyučující svolali žáky do určených

místností, kde se seznámili s paní z organizace *Centrum nové naděje*. Každá třída měla trochu jiné aktivity. V poledne byl oběd, na kterém jsme si pochutnali. Po obědě nás čekal odpolední klid, kdy jsme si mohli odpočinout a koupit si v bufetu sladkosti. Po odpoledním klidu jsme měli zase program s organizací *Centrum nové naděje*. 6. C šla ven, 6. A měla program ve srubu a 6. B ve velkém sále. Po večeri nám učitelé dali sraz před hotelem, kde nám řekli, že půjdeme na stesku odvahy. Všichni si vylosovali partnera. Po vylosování nám vysvětlili, že půjdeme kolem svíček přes lesík k fotbalovému hřišti, kde napíšeme, co přejeme třídě, a pak se vrátíme do hotelu. Po konci stezky odvahy se šlo spát. Ráno jsme měli budíček v půl osmé a po ranní hygieně jsme šli na snídani, která byla formou švédského stolu. Po snídani jsme se oblékli a šli ven na kamenné podium, kde se nám představili Ivo (pivo), Šarka a Alice z organizace Pavučina. Po seznámení jsme se rozdělili na třídy a měli zase zvlášť aktivity. Rozdělili jsme se na Paty a Maty, a tak vzniklo 6 družstev. Každé družstvo dostalo pořadí stanoviště a šlo k určenému stanovišti soutěžit. Na zvládnutí každého úkolu měla družstva 15 minut. Vyzkoušeli jsme si golf, vodění slepců, chození pro provazech, procházku minovým polem, stavěli jsme věže a přenášeli vejce. Po ukončení i odpoledních aktivit proběhlo vyhodnocení spojené s rozloučením s organizací Pavučina. Po rozloučení jsme se připravili na odchod na nádraží. Šli jsme hodinku a jeli vlakem zpátky do Ostravy, kde si nás vyzvedli rodiče. Myslím, že to šestákům pomohlo lépe utvořit a poznat svůj kolektiv.

Autor: Jan Rada, 6. C

recenze a hodnocení žáků:

Hodně dobré, ale o trochu více se mi líbil ten druhý den s *Pavučinou*.

Chtěl bych, abychom tam byli 2 týdny.

Adaptační pobyt se mi líbil, protože jsme se poznali a skvěle stmelili.

Bylo to super, ale byla bych ráda, kdyby to trvalo déle.

Nejvíce se mi líbila hra na Paty a Maty.

Chutné jídlo a skvělé ubytování.

Super, ale kluci vedle v pokojích moc řvali.

Super jsem si užila stezku odvahy.

Anglické divadlo - John and Mary

Divadlo v překladu znamenalo Jeníček a Mařenka. Jeden pán vynalézal hračky. Tentokrát zkusil Jeníčka a Mařenku. Pořád opakoval jaké mají schopnosti například inteligent, klasik, turbo. Byl krásný, den Mařenka se probudila a po chvíli se probudil i Jeníček a zdál se mu podivný sen, byl v prasečím chlívku. A Mařence, že tam uklízí. A Mařenka řekla Jeníčkovvi, že brzy jejich pokojíček taky tak bude vypadat, jestli bude stále tak nepořádný. Maminka je poslala na jahody do lesa. Nemohli ale žádné najít. Po čase objevili velikou jahodu. Mařenka tu velikou jahodu chtěla vzít, ale Jeníček jí to vymluvil. Pomalu se začalo stmívat a Jeníček a Mařenka zabloudili. Potom potkali opilého muže, kterého Mařenka požádala o baterku a zeptala se ho na cestu domů. Vůbec jim nepomohl. Časem došli až k čarodějnici. Jeníček ujídal perník z chaloupky, ale přistihla je čarodějnice. A zeptala se, kdo jí ujidá perníček. A zavřela Jeníčka do jezdící klece. Mařenka čarodějnici prosila, aby ho pustila. Čarodějnice slíbila, že když zodpoví 6 otázek. Zodpověděli všech 6 otázek a šli lesem přes řeku. Mařenka řekla: „Hele Jeníčku, tu rostou jahody a maliny a další lesní plody. Maminka bude mít radost a třeba udělá koláče z lesních plodů, nebo zavaří kompoty. Už jsme venku s lesa, hele náš dům! A došli zdraví a šťastní, že našli správnou cestu domů.“

Autorka: Adéla Žáková, 5. B

Anglické divadlo - Peter Black

Dne 11. 11. se celý druhý stupeň neučil, protože všichni šli na 2. díl příběhu Petera Blacka, který byl celý v angličtině. 1. díl se úplně všem líbil, i učitelům, a tak jakmile zjistili, že je druhý, rozhodli se na něj s námi jít. Do divadla se šlo pěšky asi 40 minut, odložili jsme si věci do šaten a usadili se. Za 10 minut začalo představení Peter Black, který v minulém díle přišel o všechno a potřebuje si najít práci. Navštíví pracovní úřad a získá několik nabídek. Nezládne ale práci kominíka, kterou kvůli strachu z výšek opustí. Obsluhování myčky musí opustit, protože zničí interiér jednoho drahého auta. Potom zkusí práci v domově důchodců, z které dá výpověď, protože poznal, že to není práce pro něj. Další z prací, kterou vyzkouší, byla ostraha v supermarketu. Zde dostane padáka, jelikož nenahlásí, že jeden z lidí, se kterým se na ulici spřátelil, se pokusil o krádež. Poslední z povolání, které vyzkoušel, byla práce stěhováka, kde ale jedné blondýnce rozbili klavír. Peter se jí za škodu omluvil a i během stěhování se k ní choval velmi slušně. Ona mu proto trochu pomohla a poslala jej k sestře, která měla krám s knihami. Poslala jej vrátit za peníze nějaké knihy. Sestra měla problém s počítačem. Protože Peter se v počítačích vyznal, nakonec u ní našel práci a dokonce i bydlení. Takže příběh skončil šťastně.

Autor: Jan Rada, 6. A

Týden zdravé výživy

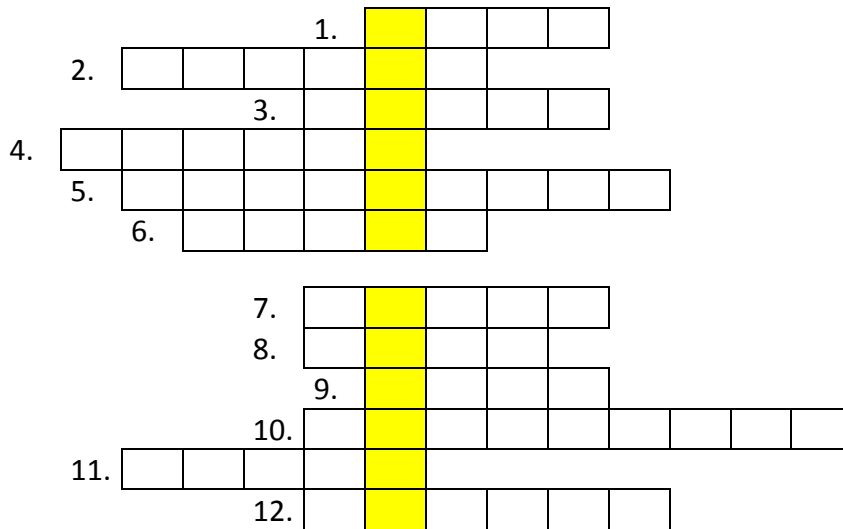
V týdnu zdravé výživy, který proběhl od 17. 10. do 21. 10., jsme přinášeli do školy ovoce a zeleninu na ochutnávku. V pondělí jsme donesli jablko, mrkev, kedluben, hrušku, hroznové víno, banán a mandarinku. Moc nám vše chutnalo. Každý další den jsme přinesly jiné druhy ovoce a zeleniny. Například v pátek jsme ochutnali granátové jablko. Bylo moc dobré.

Dostali jsme také knihu, ve které se podrobně popisují různé druhy zeleniny a ovoce. Lepili jsme tam i nálepky, které jsme ke knize dostali. Na každé stránce nás čekal, zajímavý úkol, u kterého jsme zjistili jedno písmenko z tajenky. Potom na konci nám vyšla celá tajenka. Byla

REPORTÁŽ

to zábava. Taky jsem se dozvěděla novinku. Poznala jsem ovoce, které se jmenuje bluma. Je oranžová a je to peckovice. Má v sobě mnoho šťávy. Mňam! Týden zdravé výživy byl super!

Autorka: Lenka Ignacová, 4. B

1. Je to zelenina a mají to rádi např. kozy, králíci a dává se to ke knedlíkům.

2. Je to červené ovoce a bývá oblíbené v létě. Nejčastěji je malé.

3. Je to zelenina a je známá tím, že ho mají rádi zajáci a králíci. Má oranžovou barvu.

4. Řadí se mezi malvice a je to ovoce, které má nejčastěji zelenou a žlutou barvu.
5. Je to zelenina, která roste v zemi a má nejčastěji růžovou barvu.
6. Je to exotické ovoce a je známá tím, že ho jí opice. Má žlutou barvu.
7. Je to slovo obecné, např. ke slovu jablko, hruška.
8. Je to oranžové a na podzim se z toho něco vyřezává. Má to spojitost s Halloweenem.
9. Obilí, které začíná na Ž.
10. Je to synonymum ke slovu bluma a začíná na písmeno M.
11. Dýně, cuketa apod. můžeme označit jako T - - - -.
12. Je to ovoce, které když rozřízneme, uvidíme hvězdičku.

Autor: Matyáš Mazour, 4. B

Projekt třídy 9. A, kterému se věnuj v dějepise. Cílem projektu je seznámit se s novodobými historickými událostmi formou vzpomínek pamětníků z vlastní rodiny.

Paměť mé rodiny

Můj pradědeček se jmenoval Gerhard Weiser. I když se narodil v Čechách, měl po svých rodičích německou národnost. Vyrůstal na statku v okolí Šumperka, kde se jeho rodina živila zemědělstvím. Za druhé světové války musel narukovat do německé armády, protože měl německou národnost. Absolvoval střední školu, a proto získal hodnost důstojníka. Již jako voják se seznámil s mou prababičkou, která pracovala v cukrárně, kam chodíval. Po svatbě bydleli na statku, kde se jim narodil syn, můj dědeček. Po roce musel narukovat na frontu a rodinu zanechat doma. Podle dopisů, které si psal s rodinou, se vědělo, že se dostal až k Moskvě. Při obléhání Moskvy padl. Prababička se synem a rodinou svého manžela se přestěhovala do Vítkovic a opět i zde pracovala v cukrárně jako kdysi.

Autor: Jakub Weiser, 9. A

Paměť mé rodiny

Vzhledem k mému okolí a největší dějinné události všech dob Evropy, jsou moje zážitky dosti chudé. Vše probíhalo klidně. Po 15. dubnu již někteří dělníci přestávali pracovat, což byly první příznaky blížící se fronty. Nikdo se již neodvážil v práci pobízet, a jestli se vyskytl takový případ, dostal krátkou odpověď: „Jestli se Vám to nehodí, udělejte si to sám.“ Chodili jsme v hloučcích a politizovali, a když přišel důlní dozorce, ovšem Čech, tu jsme zasedli do kruhu a pomáhali teoreticky bojovat našim osvoboditelům. Někdy 2 až 3 hodiny. A tohle byl už jiný život, než po celých 6 let. Doma jsem chodil na návrší zvané Majerovec, odkud bylo krásně vidět až k Hrabyni, kde se odehrávaly veliké boje Rudé armády. Bývalo nás tam mnoho. Všichni jsme litovali našich bratrů ve Slezsku, jak jim hořely střechy nad hlavami.

Byla to smutná podívaná, jak se zvedaly sloupy hlíny a dýmu od padajících bomb. Měli jsme všichni obavy, jak to u nás asi dopadne a největší obavy byly o malé děti. A hle, štěstí nám přálo. Až na 7 spoluobčanů, kteří při osvobození obce zahynuli.

Já jsem přestal pracovat 25. dubna. Dal jsem doma vše do pořádku a čekal, skoro to u nás začne. V neděli 29. dubna od rána se táhly husté mraky nad naším krajem, které jako by nás chtěly uschovat před blížící se hrůzou. Kolem 17. hodiny se však mraky částečně ztratily a jako blesk se objevila již ruská letadla, která zasáhla německou autokolonu ve vesnici. Byl jsem právě na dvoře u souseda, kde také stála německá auta. Za rachotu palubních zbraní a snad větrem od těžkých bomb, které spadly od nás pouhých 100 metrů, jsem vběhl šťastně do krytu, že ani nevím jak.

Přítel, který stál ode mne pouhých 20 metrů již se ani neodvážil utíkat, lehl na zem a byl z části zasypán hlínou. Druhého dne již byla naše obec odstřelována dělostřelectvem a k večeru, již na protilehlém svahu, jsem viděl ruskou hlídku 3 mužů.

Jelikož bydlím na záhumení u lesa, tak jsem neviděl pohyb vojsk po silnici, pouze pěší jednotky německé armády, které ve velkém nepořádku a houfně utíkaly do lesa.

První máj již byl veselý. Hned ráno jsme běželi k silnici, kde již projížděla Rudá armáda.

Tam již bylo veselé vítání: „Zdrastvůj Tě Tovarýš.“ a naši kuřáci hned k vojákům, ať dají zakouřit a hned jsme byli nejlepšími přáteli. Od úst k ústům zazníval smích a každému zářilo štěstí z očí.

Jenom ženy a příbuzní, pozůstalí po zemřelých v koncentračních táborech, měli slzy na očích. Již 2. května jsme se vesele pustili do práce. Spravovali okna, střechy a zahazovali na poli zákopy.

V noci z 8. na 9. května jsme byli probuzeni silnou střelbou. Já jsem vyběhl ven, co se děje a tu slyším hlas ve tmě: „Všichni muži k sokolovně, Němci přepadli vesnici.“ Oblékl jsem se a utíkám také, ale nezašel jsem daleko. Potkal jsem přítele a ten mně řekl, že to střílí na oslavu míru. Lidé již měli schovány prapory, ale když jsme šli ráno s hudbou vesnicí, tu je všichni radostně věšeli znovu.

Jásali jsme všichni a provolávali slávu maršálu Stalinovi, prezidentu Dr. Benešovi a naší vládě. Po průvodu u sokolovny promluvil Dr. Hořínek, ruský major a jiní. Po zahrání naší hymny

REPORTÁŽ

jsme se vrátili každý domů a druhého dne nastoupili k práci, které je k životu nezbytně potřeba.

Ve Staré Bělé 17. května 1945
Josef Maier, Stará Bělá čís. 267

Podle rukopisu dědečka Kateřiny
Roščákové, 9. A

Den o škole

Letos naše škola slavila 55. výročí a my jsme oslavovali s ní dne 27. září. Bavili jsme se o historii školy a vyučování. Taky o změnách, kterými prošla naše budova školy. Setkávali jsme se s bývalými zaměstnanci školy a tvořili nástěnky o škole.

Například 6. A navštívila bývalá paní učitelka Hana Nováková. Donesla dětem na ukázkou své vysvědčení z šestého ročníku a popovídala o svých zážitcích ze školního prostředí. 6. A také prošmejdila školu od sklepů až na půdu.

Sedmé třídy dokonce zajely do blízkých Kozlovic, aby se naživo přesvědčily, že jejich praprarodiče sedávali ve třídách, které se už těm dnešním podobají zřídka čím.

Všechny třídy si den strávily po svém, ale všichni žáci i učitelé vzpomínali na naši minulost s úsměvem.

Autorky: Karolína Staňková, 6. A a Michaela Jarolímová, 9. B

Kouzelný cirkus

Dne 9. 12. se naše třída 6. A vydala na taneční vystoupení školy Happy Day Dance. Představení se nazývalo Kouzelný cirkus. Vystupovalo zde mnoho dětí, ale hlavní postavy byly klaunky Bára a Tereza a představovaly roli vypravěček. Vystupovalo zde i mnoho sólistů a sólistek, včetně naší spolužačky Zuzky. Její sólo se jí velice povedlo a divákům ji ocenilo potleskem. Představení se moc vydařilo.

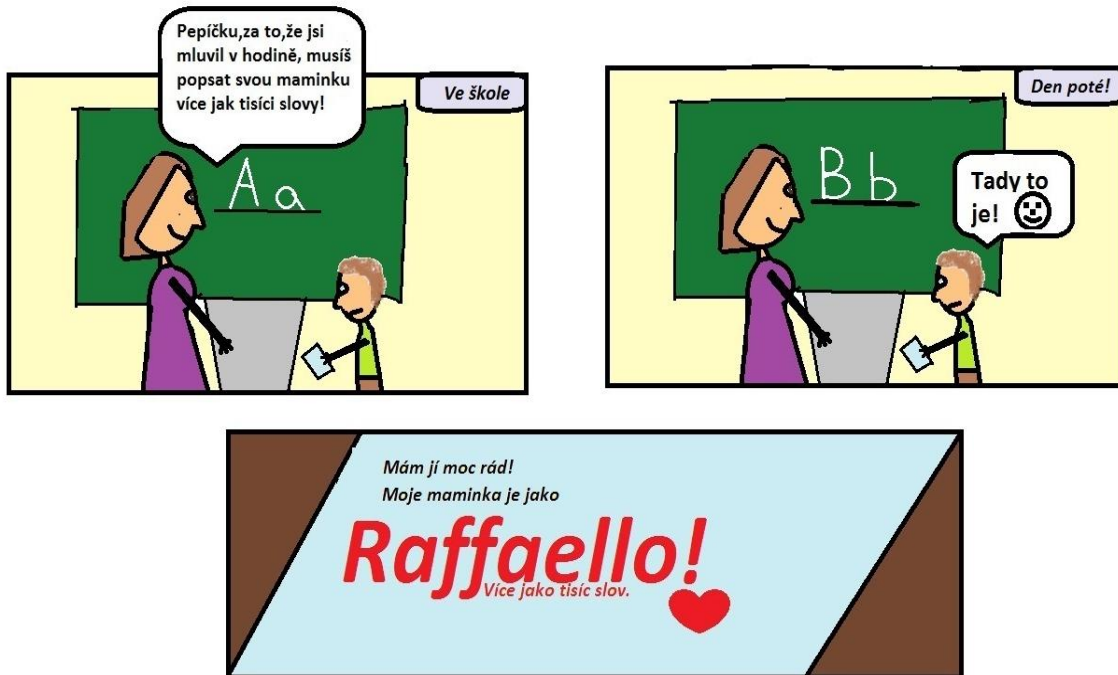

Autorka: Karolína Staňková, 6. A

Země a Mars

Popis maminky

Autoři: Daniel Dudek, 6. C a Iva Nedavašková

Osmisměrka 1

K	A	B	U	T	O	CH	B	E	E	D	R	I	L	L
M	Y	T	B	Z	D	E	J	T	P	I	P	L	U	P
E	E	P	U	O	R	A	I	CH	U	K	É	M	A	O
O	N	B	L	A	A	Y	V	A	Ť	X	O	R	S	N
W	A	I	B	T	G	P	U	A	I	N	A	S	O	Ž
T	K	I	A	Y	O	I	J	N	P	S	N	G	CH	W
H	O	M	S	N	N	K	O	Y	E	O	Y	A	S	E
L	F	E	A	O	A	A	H	T	R	L	R	O	E	E
U	F	W	U	P	I	CH	U	L	F	Y	D	E	D	P
X	I	T	R	H	R	U	A	Y	Z	A	O	E	O	I
I	N	W	D	N	Ě	X	L	A	R	P	S	V	D	N
O	G	O	L	B	A	T	R	A	O	E	O	E	R	B
U	Y	R	A	T	S	D	Y	K	E	U	E	E	I	E
G	E	N	G	A	R	G	M	L	O	N	D	Z	O	L
K	I	N	G	L	E	R	N	O	E	T	L	O	V	L
Á	E	X	E	G	G	U	T	O	R	B	A	V	D	Y

PICHU, DODUO,
GYARADOS, ZUBAT, HYPNO,
WEEPINBELL, VAPOREON,
EEVEE, MEWTWO,
VOLTEON, CHARYZARD,
GOLBAT, FLYGON, PONYTA,
LUXIO, GASTLY, DODRIO,
BEEDRILL, STARYU,
KINGLER, ONIX, MEOWTH,
SEEL, EXEGGUTOR,
KOFFING, DRAGONAIR,
KABUTO, PIKACHU,
RAICHU, PIPLUP, PARAS,
GENGAR, SNORLAX,
BULBASAUUR

Autorka: Petra Matoušová, 5. B

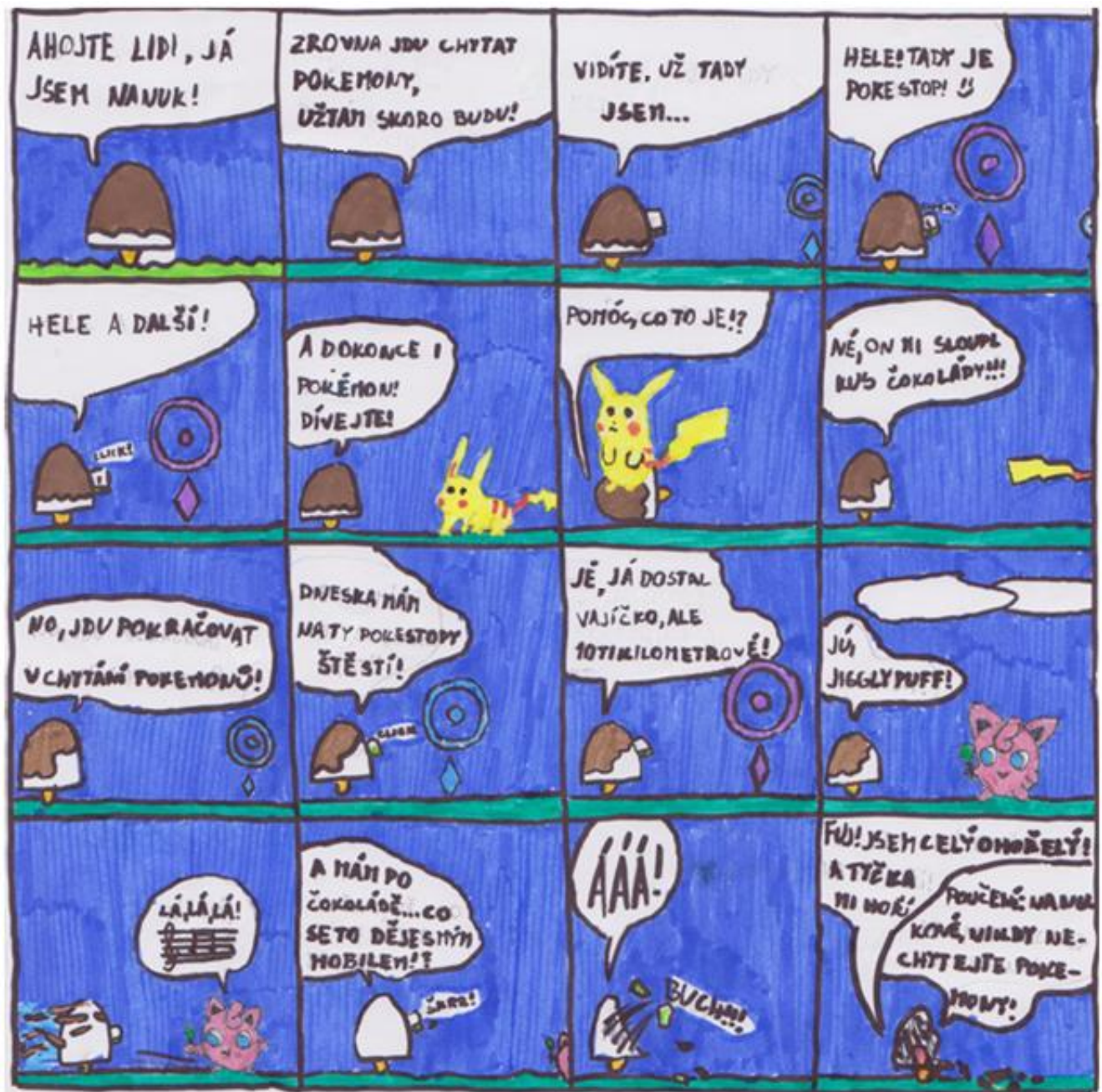
Osmisměrka 2

J	CH	A	R	M	A	N	D	E	R
S	I	P	P	I	D	G	E	Y	O
A	K	G	H	O	R	S	E	A	É
N	M	O	G	N	I	A	V	J	B
D	S	P	D	L	R	R	E	S	U
S	Q	I	R	B	Y	A	E	C	T
H	U	CH	A	K	I	P	Z	L	T
R	I	U	G	O	O	V	U	E	E
E	R	D	O	D	U	O	B	F	R
W	T	G	N	D	E	L	A	A	F
E	L	A	A	I	K	T	T	I	R
E	E	W	I	S	A	O	S	R	E
D	U	I	R	H	N	R	E	Y	E
L	S	L	U	P	S	B	E	R	O
E	P	O	N	Y	T	A	L	V	Í
V	A	P	O	R	E	O	N	!	!

JIGGLYPUFF, EEVEE, PIKACHU, PARAS, VAPOREON,
BUTTERFREE, PICHU, SQUIRTLE, POLIWAG, ZUBAT,
HORSEA, DRAGONAIR, DODUO, SANDSHREW,
VOLTORB, PIDGEY, CHARMANDER, CLEFAIRY,
WEEDLE, ODDISH, SEEL, EKANS, ABRA

Autorka: Lucie Sojková, 5. B

Nanuk chytá Pokémony

Autorka: Lucie Zelená, 5. B

Nanuk slaví Vánoce

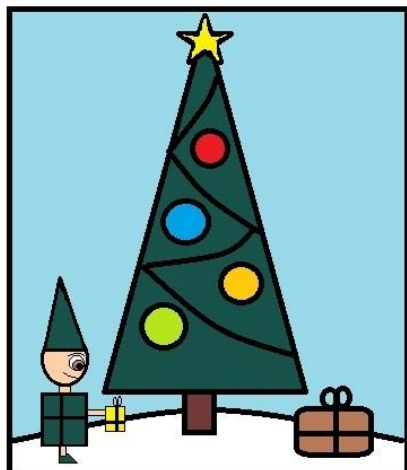

Autorka: Lucie Zelená, 5. B

ŘEŠENÍ

Křížovka – článek Týden zdravé výživy - str. 9
řešení:

					1.	Z	E	L	Í	
2.	J	A	H	O	D	A				
					3.	M	R	K	E	V
4.	H	R	U	Š	K	A				
5.	Ř	E	D	K	V	I	Č	K	A	
6.	B	A	N	Á	N					

						7.	O	V	O	C	E				
						8.	D	Ý	N	Ě					
						9.	Ž	I	T	O					
						10.	M	I	R	A	B	E	L	K	A
11.	T	Y	K	E	V										
						12.	J	A	B	L	K	O			

Řešení Najdi 9
rozdílů str.6

Řešení osmisměrky 1 a 2, str. 13:

Chyťte Pokémony, ať si užijete hodně pokémon zábavy.

Pokémoni jsou suproví !!

K	A	B	U	T	O	CH	B	E	E	D	R	I	L	L
M	Y	T	B	Z	D	E	J	T	P	I	P	L	U	P
E	E	P	U	O	R	A	I	CH	U	K	É	M	A	O
O	N	B	L	A	A	Y	V	A	Ř	X	O	R	S	N
W	A	I	B	T	G	P	U	A	I	N	A	S	O	Ž
T	K	I	A	Y	O	I	J	N	P	S	N	G	CH	W
H	O	M	S	N	N	K	O	Y	E	O	Y	A	S	E
L	F	E	A	O	A	A	H	T	R	L	R	O	E	E
U	F	W	U	P	I	CH	U	L	F	Y	D	E	D	P
X	I	T	R	H	R	U	A	Y	Z	A	O	E	O	I
I	N	W	D	N	Ě	X	L	A	R	P	S	V	D	N
O	G	O	L	B	A	T	R	A	O	E	O	E	R	B
U	Y	R	A	T	S	D	Y	K	E	U	E	E	I	E
G	E	N	G	A	R	G	M	L	O	N	D	Z	O	L
K	I	N	G	L	E	R	N	O	E	T	L	O	V	L
Á	E	X	E	G	G	U	T	O	R	B	A	V	D	Y

J	CH	A	R	M	A	N	D	E	R
S	I	P	P	I	D	G	E	Y	O
A	K	G	H	O	R	S	E	A	É
N	M	O	G	N	I	A	V	J	B
D	S	P	D	L	R	R	E	S	U
S	Q	I	R	B	Y	A	E	C	T
H	U	CH	A	K	I	P	Z	L	T
R	I	U	G	O	O	V	U	E	E
E	R	D	O	D	U	O	B	F	R
W	T	G	N	D	E	L	A	A	F
E	L	A	A	I	K	T	T	I	R
E	E	W	I	S	A	O	S	R	E
D	U	I	R	H	N	R	E	Y	E
L	S	L	U	P	S	B	E	R	O
E	P	O	N	Y	T	A	L	V	Í
V	A	P	O	R	E	O	N	!	!

Členové redakce: Markéta Hrabcová, 9. B, Michaela Jarolímová, 9. B, Jan Rada, 6. C, Iva Nedavašková, 6. C, Daniel Dudek, 6. C, Karolína Staňková, 6. A, Lenka Ignácová 4. B, Matyáš Mazour, 4. B, Lucie Zelená 5. B, Lucie Sojková 5. B, Petra Matoušová 5. B, Adéla Žáková, 5. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.